

KRATEK ŽIVLJENJEPIS

Dr. Franc Kramberger se je rodil 7. oktobra 1936 v Lenartu v Slovenskih Goricah. V duhovnika je bil posvečen leta 1960, služboval je kot kaplan pri sv. Rešnjem Telesu v Mariboru (1961-1965), ravnatelj Slomškovega dijaškega semenišča je bil v letih 1972-1980. Škofovsko posvečenje je prejel na 4. adventno nedeljo, 21. decembra 1980, v mariborski stolnici.

V petindvajsetih letih skrbnega in požrtvovalnega izvrševanja škofovske službe so bila pod njegovim vodstvom v škofiji opravljena velika dela, pastoralni podvigi in vzpostavljene številne nove pastoralne službe in strukture. Med najpomembnejše sodijo: prenos vseh letnikov bogoslovja v Maribor in uveljavitev teološkega študija v Mariboru, ustanovitev Centra Sinaj za delo z mladimi, Centra za duhovne poklice in Molitvene zveze za duhovne poklice. Posebej pomembni so bili trije škofijski zbori:

Škofijski zbor o družini 1989, 1990 (*Družina varuje in daje rast življenju in veri*, 1990); Škofijski zbor o duhovnikih 1995 (*O življenju duhovnikov*, 1998); Škofijski zbor o mladini 1999, 2000, 2001 (*Načrt mladinske pastorale* 2002).

Pod njegovim pokroviteljstvom je bila ustanovljena Škofijska gimnazija A. M. Slomška in Slomškova ustanova, namenjena za pomoč gimnazijcem, ki sta veliki pridobitvi za škofijo in za širši slovenski prostor.

Večletna prizadevanja mariborskih škofov – posebej škofa Krambergerja – so obrodila sad v letu 1999, ko je papež Janez Pavel II. ob svojem drugem pastoralnem obisku v mariborski škofiji razglasil prvega mariborskega škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Škof Kramberger, ki je svojo doktorsko disertacijo posvetil delu in misli škofa Slomška, je danes med najboljšimi poznavalci Slomškovega življenja in dela.

Poleg rednih služb in odgovornosti, ki jih opravlja in ima kot škof mariborsko-lavantinske škofije, prevzema škof dr. Kramberger še odgovornost pokrovitelja Mohorjeve družbe, je predsednik Slovenske karitas, predsednik Komisije za karitativne dejavnosti pri SŠK in predsednik Komisije za javna glasila pri SŠK. Od 6. decembra 2004 je predsednik Slovenske škofovske konference.

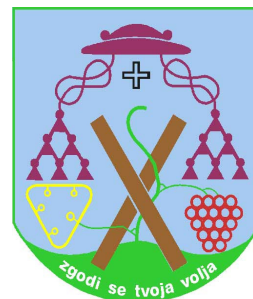
V času njegovega škofovanja je škofija zgradila ali spet pridobila pomembne objekte: Andreanum s Teološko fakulteto, Dom duhovnikov, Škofijsko teološko knjižnico, malo semenišče, dvorec Betnava in nekdanje bogoslovje na Vrbanški ulici. .

Ob jubileju želimo gospodu škofu še veliko ustvarjalnih let!

Teološka Knjižnica Maribor

RAZSTAVA

Škofovski grb dr. Franca Krambergerja: v ospredju je Andrejev križ, ker je apostol Andrej zavetnik mariborske škofije. Iz hribčka, ki ponazarja Slovenske Gorice, raste trta z grozdom. Vpisano je njegovo

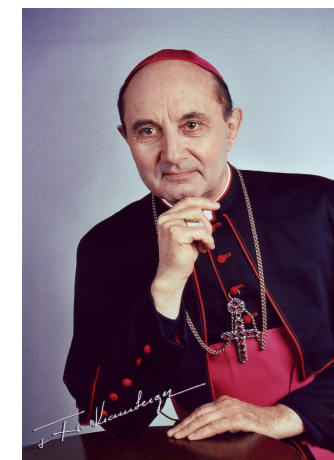
škofovsko geslo:

Zgodi se tvoja volja!

Razstavo pripravili:

mag. Fanika Krajnc-Vrečko in Marjetka Tuš

Zloženska: *mag. Fanika Krajnc-Vrečko*

25 LET ŠKOFOVSKE SLUŽBE

ORDINARIJA

DR. FRANCA KRAMBERGERJA

**Preddverje Teološke knjižnice
Maribor, 2005/2006**

RAZSTAVA OB SREBRNEM JUBILEJU

Razstava ob srebrnem jubileju škofovske službe ordinarija dr. Franca Krambergerja je skromna predstavitev 25 let bogatega dela in življenja mariborskega škofa, ki je s svojim delom zaznamoval obdobje mariborske škofije ob koncu 20. stoletja in s svetim letom 2000 prehod v enaindvajseto stoletje ter v tem času pomembno sooblikuje podobo Cerkve na Slovenskem.

Prvi del razstave prikazuje začetek škofovanja od bule o imenovanju, ki jo je izdal papež Janez Pavel II. 6. novembra 1980, škofovske posvetitve, prvih intervjujev v slovenskih časopisih, škofovih daljših razprav in člankov, do osrednjega dogodka – dveh obiskov papeža Janeza Pavla II. v mariborski škofiji ter razglasitev Antona Martina Slomška za blaženega.

Prikazano gradivo o treh škofijskih zborih – o družini, duhovnikih in o mladini – priča o izpolnitvi škofove obljube, ki jo je dal na začetku svoje škofovske službe. Posebej so razstavljena škofova avtorska dela, med njimi najpomembnejše monografije: *Osrednje teološke resnice v Slomškovem oznanjevanju*, popis inventarja »Anton Martin Slomšek« v Škofijskem arhivu Mariboru, dve knjigi duhovnih vaj za duhovnike – *Poklicani, posvečeni, poslani* ter *Pridite in pogledjte!*

Predstavljenih je le nekaj strokovnih razprav in pomembnih spremnih besed ter predgovorov k raznim monografijam bodisi verskega, zgodovinskega ali splošno kulturnega značaja.

V drugem delu razstava prikazuje delček škofovega zasebnega življenja od »družinskega drevesa«, najzgodnejše mladosti, njegove družine, gimnazijskih in študentskih let, do nove maše, duhovništva ter nekaj najpomembnejših dogodkov v zvezi z opravljanjem različnih služb v času njegovega duhovništva in škofovanja.

Gradivo za razstavo sva avtorici zbirali in pripravljali ob sestavljanju škofove bibliografije, ki jo Teološka knjižnica Maribor vodi v sistemu COBISS, ter sva jo pripravili za objavo v letopisu mariborske škofije za leto 2005. Listine in osebne dokumente je škof ordinarij prijazno odstopil, da sva jih lahko posneli.

S to skromno razstavo se Teološka knjižnica Maribor pridružuje številnim čestitkam ob srebrnem škofovskem jubileju in se škofu dr. Francu Krambergerju zahvaljuje za njegovo prijazno podporo delovanju knjižnice.

***

»Človek je bitje, ki ga Bog ljubi. To je resnica, izpisana z Odrešenikovo križjo, prelito na križu.

Zato je neizbrisna resnica.

Človek je vzvišeno, poboženo bitje, ker se je z njim združil in se združuje Bog. Ta resnica odmeva iz Betlehema kot živa resnica.

Človek je sicer nevredno bitje, a toliko vredno, da ga more prav oceniti samo Bog. Kdor človeka ocenjuje samo s človeškimi merili, ga postavlja ob živali in stvari. Takrat je človek manjši od vseh bitij.

Pravo cenno ima človek samo ob Odrešeniku, ki je zanj človek postal, se rodil, umrl in vstal.«

(F. Kramberger, *Poklicani, posvečeni, poslani*, Lj 1991, 41)

***

»Znano je, da je Slomšek hotel biti in je tudi bil na vseh mestih svojega duhovniškega delovanja predvsem dušni pastir, toda dušni pastir z globoko teološko izobrazbo in miselnostjo. In kot tak je imel vedno pred očmi človeka, in sicer slovenskega človeka z vsemi vrlinami in slabostmi, pod čisto določenimi duhovnimi, materialnimi in celo političnimi vplivi. Spričo intenzivnega duhovnega življenja in ob osebni poglobljenosti v Kristusovo skrivnost je znal intuitivno prisluhniti notranjosti tega človeka, njegovim čisto konkretnim potrebam, vplivom okolja in ideoloških valov. Do teh konkretnih razmer in potreb slovenskega človeka je Slomšek čutil v sebi živo versko-vzgojno in teološko-pastoralno poslanstvo, zato je posegel v njegovo eksistencialno situacijo z božjo besedo in z razlago verskega nauka.«

(F. Kramberger, *Osrednje teološke resnice v Slomškovem oznanjevanju*, Maribor 1971, 94.)

***

»Duhovništvo zahteva od nas, da smo le božje orodje, božji sodelavci, oskrbniki božjih skrivnosti. Nismo lastniki svojih dejavnosti. Ne moremo biti lastniki nečesa, kar nam je samo poverjeno. Naš apostolat je delovanje samega Gospoda, je delo Svetega Duha v dušah, v svetu in v nas. Duhovnik poseduje nekaj, nad čimer nima oblasti; uči nekaj, česar ne more po svoji volji spreminjati. Duhovniki smo služabniki božje besede, Kristusovega oltarja in božjega ljudstva. To zahteva od nas, da se z vsemi sposobnostmi uma in srca, volje in moči predamo službi, in sicer tako, da smo pred sadovi svojega dela svobodni v duhu blagra ubogim. Ta apostolski odnos je toliko bolj potreben, kolikor pomembnejši apostolat opravljamo.«

(F. Kramberger, *Poklicani, posvečeni, poslani*, Lj 1991, 69)